

нин мора самога себе да испитује да ли је Божији изабраник и да ли је кадар да се тога удостоји. Све је, дакле, плод Божије благодати, из чега се може закључити да ни Црква ни свете тајне нису неопходне. Но Јансенова књига је постала камен раздора. Он је воспоставио оригиналну строгост Августиновог учења у односу на официјелну универзитетску теологију. Поједини језуити су формално задржали новозаветну и августиновску етику кроз компромисе и довитљиве дистинкције, али су је *de facto* обеснажили. Конфликт је био неизбежан: с једне стране су били учени хришћани, махом лаици који се позивају на Августина, док су се на другој страни налазили већина теолога са Сорбоне и језуити које су краљ и папа подржавали. Па-

скал се својом полемиком ставља на страну јансениста објављивањем својих „Писама провинцијалцу“ (*Les Provinciales*). У њима се руга теолозима са Сорбоне и заједљиво пита језуите какво је њихово морално учење у односу на Јеванђеље.

Паскал је свему тражио узрок, те су конфликти били неизбежни, јер је истину, уколико ју је спознао, морао као по каквом диктату јавно да саопштава. Кроз неуморно истраживање и аскетски начин живота исцрпео је самога себе и сагорео у борби са опаком болешћу у љутом војевању против државног и црквеног естаблишмента, те је умро рано, у 39. години. Сав свој посед, сходно харитативном карактеру хришћанске етике, завештао је сиромасима. □

„ПРОПОВЕДНИК“ СА ГИТАРОМ

*Савремена музика
инспирирана Светим Писмом*

Данко Страхињић

„I am nothing without His Ghost within
and all your wooden eyes cannot see
the Good hand upon me“
(*The Good Hand*, 2002)

У Србији је већ у два наврата (Београд, 2009. и Нови Сад 2011.

године) гостовала група *Wovenhand*. Када се говори о овој групи, заправо је реч о њеном главном музичару, певачу и текстописцу, Дејвиду Јуцину Едвардсу (*David Eugene Edwards*) из Денвера, држава Колорадо (САД). Мало ко на данашњој музичкој рокенрол сцени на Западу говори и пева тако искрено, отворено и снажно о својој вери у Бога као Д. Ј. Едвардс. И мало кога, толико секуларизованих, чак неверујућих људи са великом пажњом слуша. Д. Ј. Едвардс је вероватно један од најснажнијих модерних песника у последња два

десетлећа у рокенролу, чија је поезија инспирисана Светим Писмом и одише хришћанском поруком.

У својим песмама Дејвид Јуџин Едвардс се бави темама бола, љубави, искушења, искупљења, те људским слабостима, суочава се са мрачним и тужним аспектима живота и сваким својим стихом отвара душу. Његова хришћанска уверења утичу на песничку слику, те се и само име групе односи на руке, односно прсте испреплетене приликом молитве. Едвардс је по сопственим речима и под великим утицајем Достојевског, па се често бави мотивом злочина и казне. Ту нема говора о домишљајој симболици, песме су му једноставно усредсређене на вечну борбу.

Његову музички стил није лако одредити, јер су почеци са првом групом (*16 Horsepower*) били у кантри музици под утицајем алтернативног рока и панка. Временом је чврст рок звук све више прошаран традиционалним мотивима северноамеричких домоваца, те музичким мотивима Европе и Азије. Управо на последњем албуму може се чути и фрула, ирска по неким критичарима, али може бити и балканска. Ова жанровска неодређеност је добра, јер омогућава Едвардсу да се искаже у пуној стваралачкој снази.

Визуелно, Едвардс неприпремљеном посетиоцу може да изгледа помало чудно док седи и „проповеда“ свирајући на гитари, или готово век и по старој мандо-

лини, уз различиту гестикулацију попут каквог шамана. Током концерта живахан, изразито осећајан и сликовит, не привлачи пажњу триковима, већ квалитетом музике и снагом стихова. Сам Едвардс каже да је његова „главна амбиција да шири Јеванђеље, да људе упозна са Богом и Библијом, те да је Бог стваран и да их воли.“ Тако је било и на новосадском концерту. Благост и скромност које исијавају из овог човека приликом сусрета са људима након наступа, додатно сведоче о искренности његове поезије и певања.

Неколико стотина људи је на концерту прошле године, у препуној новосадској синагоги, са великом наклоношћу и узбуђењем пропатило сваки део овог осамдесетоминутног наступа. У последњим тренуцима концерта Едвардс узвикује: „The high King of heaven/ Christ Jesus ruler of all/ By Him/ for Him/ through Him/ Everything all“ (*A Holy Measure*, 2010). Ово незаборавно искуство се завршило поздравом „Бог вас благословио Његовом руком“, а тако нешто се ретко где чује на савременој сцени.

Снимак концерта је могуће погледати на: <http://www.youtube.com/playlist?list=PL48235788B536743B>.

„He is beyond the shadow,
Of your doubt and mine,
He is no mans opinion,
He is truth divine.“
(*Splinters*, 2000)

□